

Sagen jo ikke løst. Vi opfordrede ikke til at nedsætte en Kommission, som skulde afgive en Betænkning, som vi saa kunde glæde os ved og kigge paa. Nej! Tanken var — hvorledes Ministeren vilde ordne det, blev hans Sag, men Meningen med Opfordringen til Ministeren var, at der skulde forberedes en samlet Plan for Anlægget af Jærnbannerne i Jylland. Og det er just i denne Henseende at jeg ser bekymret paa det foreliggende Forslag, det ser mig noget for løst ud. Jeg fatter ikke ret vel, hvad der har bevæget Ministeren til at forelægge dette Forslag om en Jærnbane Holstebro-Give-Vejle, medens alt det øvrige, som Kommissionsplanen omfatter, holdes tilbage. Nu ved jeg vel fra anden Side, at der har fundet en Noteudveksling Sted mellem det Udvalg, der behandler Gedser-Warnemünde, og den højtærede Minister. Men netop derfor kommer det til at staa for mig som en Mulighed, at for saa vidt som det foreliggende Forslag er en Frugt af denne Noteudveksling, kan det være muligt, at det løber ud i en Sammenkobling af Gedser-Warnemündeforslaget og det foreliggende Forslag.

Men er det Tilfældet, kunde det samtidig betyde, at der ligesom er sluttet af med Tanken om Fremme af de øvrige Forslag vedrørende Jylland. Der kan ligesom være Fare for, at disse øvrige Forslag da blive skudte ud i anden Række for at ligge og vente, indtil der kommer en anden større Interesse, der kan trække dem med sig. Jeg vil meget advare mod at gaa den Vej. Jeg synes, at de Forhold, vi her beskæftige os med, ere af den Natur, at de godt kunne bære sig selv frem. Derfor vil jeg meget henstille til det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, at det søger saa vidt muligt at faa det hele frem i en samlet Plan over det, som skal gøres i første Linie, og det, der muligvis kan skydes ud i anden Linie. Og da kunde jeg tænke mig, at man som Gruppe 1 sætte: Viborg-Herning, og Holstebro-Herning, og som anden Gruppe den mest paatrængende Strækning i det sydlige Jylland, som altsaa skal ske ved private Baneanlæg, og sammen hermed Forlængelse af Banen fra Holstebro til Give, samt Erhvervelsen af Vejle-Givebanen. Og saa kunde man i tredje Geled — det gør mig ondt, at jeg ikke her er i Overensstemmelse med det ærede Medlem, der talte først i denne Sag — sætte Langaa-Brammingebanen. Jeg tror virkelig, at man maa erkende, at det er den Bane, der kan vente længst. Saaledes

kan jeg altsaa tænke mig, at man ordnede hele denne Plan.

Man vil maaske kunne indvende herimod, at det vil paakræve for store Ofre for Statskassen. Vi hørte, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) befandt sig meget ilde ved Udsigten til her at skulle ofre 10 Mill. Kr. til de jyske Jærnbaner. Det tror jeg imidlertid ikke bør kunne skræmme hverken det ærede Medlem eller andre ligesindede Medlemmer. Thi fordi vi lægge disse Forslag frem samlede, behøver vi ikke at sige, at nu skulde de saa ogsaa være førte til Ende inden den 1ste April næste Aar eller i Løbet af to Aar. Vi kunne sætte en længere Tidsfrist. Men hvorfor skulde vi ikke have det hele samlet paa et Bræt og sige: „Nu bygge vi paa det og det i dette Aaremaal.“ Jeg ser ikke Grunden til at rive Dele løs af hele Forbindelsen og saa lade noget staa og vente, indtil der kommer noget andet i Lighed med Gedser-Warnemündeforslaget, der saa skal slæbe jyske Interesser i Land. Jeg er ingen Ven af disse Sammenkoblinger af jyske og andre Interesser. Jeg synes, hver Ting bør kunne bære sig selv. Er Gedser-Warnemündeforslaget ikke forsvarligt i og for sig — det faa vi at se nærmere fra Udvalget — saa bliver det ikke bedre, fordi der samtidig bliver en Bane i Jylland.

Jeg har ogsaa en anden Anke at gøre mod dette vilkaarlige Valg; for det synes jeg egentlig, det er: Ministeren har ligesom grebet i Posen og har trukket denne Bane op. Det ærede Medlem, den næstførste Taler (Byriel-Jensen), var noget inde paa det samme, idet han paaviste, at Ministeren just tager det Anlæg, som peger mod Øerne og Kjøbenhavn. Det er ikke det, vi særlig trænge til i Jylland: at forkorte Vejen til Øerne og Kjøbenhavn, men derimod at knytte Forbindelsen saa let og tæt som mulig til Esbjerg. Se vi paa Kortet, viser det sig, at denne Opgave kan løses for hele det nordøstlige Jyllands Vedkommende med forholdsvis faa Midler; ved at bygge dette lille Stykke fra Viborg til Herning. Herved knyttes Nettet mod Nordøst og Nettet mod Sydvest sammen. Man maa saaledes erkende, at det er et ejendommeligt Greb, den højtærede Minister har gjort ved at trække Holstebro—Vejle—Give ud af Lykkeposen. Derfor vil jeg meget henstille til den højtærede Minister og det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, at overveje, om man dog ikke skal forme det endelige Forslag saaledes, at man i første